

Geachte minister,

Als specialist in de IT verhuur ik mezelf aan grote bedrijven om technisch zeer complexe vraagstukken op te lossen. Mijn uurtarief zit boven de 75 euro, ik heb er zelf voor gekozen om dit voor eigen rekening en risico te doen.

De complexiteit van een opdracht resulteert al snel in werkzaamheden die langer dan een jaar duren. Na een jaar ben ik net ingewerkt in de materie, heb ik het probleem in kaart gebracht en kan ik over oplossingen na gaan denken. Het zou desastreus zijn om een limiet van een jaar te handhaven, daarmee wordt ik in loondienst gedwongen waar ik helemaal geen behoefte aan heb. Ik wil werken waar en wanneer ik wil zonder gezagsverhouding en zonder uren verplichting: dus niet contractueel 32 a 40 uur moeten maken met beperkte vakantiedagen, waarbij ik vaak niet de mogelijkheid heb om andere kleine opdrachten even tussendoor te doen. Juist de vrijheid om mijn eigen tijd in te delen is wat ik zo waardeer aan het ondernemerschap.

Daarnaast zie ik nog een parallel met detacheringsbureaus die medewerkers voor langere tijd, vaak meerdere jaren, bij een klant positioneren. Dit vaak voor een uurtarief wat onder de 75 euro ligt. Waarom is dat toegestaan, maar als ik als zelfstandige hetzelfde wil doen met een hoger uurtarief niet? Waarom zou ik een medewerker van mij wel meerdere jaren bij een klant mogen detacheren maar mezelf niet? Dat druist in tegen het gelijkheidsbeginsel en is in mijn ogen discriminatie.

Ik betaal netjes inkomstenbelasting, heb een hele goede arbeidsongeschiktheidsverzekering (beter dan in loondienst), en een uurtarief wat boven de arbitraire grens ligt van 75 euro. Ik wordt niet uitgebuit, kies er heel bewust voor om niet in loondienst te zijn en wil in de toekomst wellicht mijn bedrijf gaan laten groeien met personeel. Door nu in loondienst gedwongen te worden omdat ik in een branch actief ben waar opdrachten vaak langer dan een jaar duren zal ik niet in de gelegenheid zijn om mijn toekomstplannen te verwezenlijken. Dat is een ernstige zaak.

Een verplichte offerte is in mijn geval ook compleet overbodig, en vaak ook niet realistisch. Ik kan hooguit een maximum aantal uren bedenken wat ik in een jaar zal maken, maar niet hoeveel uur het zal kosten om het probleem daadwerkelijk op te lossen. Daarvoor moet ik eerst een jaar aan de slag om het probleem helder te krijgen. Een verplichte offerte is dan ook een wassen neus en slechts een extra administratieve last zonder toegevoegde waarde.

Dat u uitbuiting aan de onderkant van de markt tegen wilt gaan snap ik, maar laat de bovenkant van de markt met rust.

Mijn advies: laat opdrachtgever en opdrachtnemer een gezamenlijke verklaring opstellen dat er geen sprake is van een dienstverband en geen sprake is van gezagsverhouding en laat het daarbij. Dat zou mijn leven een stuk simpeler maken.

Hoogachtend,
Ir. P.F.M. Bouwmans